

neodpovídají; nelze je zahrnouti ani do všeobecné formule § 1. tohoto zákona, neboť nejsou to nově vydávaná právní ustanovení, ani do podrobného výpočtu předpisů, které mají býti zařazovány do sbírky, obsaženého v §u 2. Přesto však neodporují dosavadní podobná uveřejnění zákonu, neboť došlo k nim jediné v případech, kdy ve zvláštních zákonech bylo to uloženo, po případě dovoleno, což jest přípustné, ježto zákon č. 139/1919 není zákonem ústavním a může býti tedy beze všeho měněn, resp. doplňován pozdějším zákonem obyčejným.

Nepřípustné by ovšem bylo, aby jednotlivá ministerstva publikovala takto ve Sb. z. a n. o své ujmě, tedy bez zvláštního zákonného zmocnění, určité zákony se změnami provedenými z nich zákony pozdějšími. Pokud pak jde o právní význam takovéto publikace, nejde zde o vyhlášení norem, nýbrž o podobnou činnost, jakou podnikají soukromí vydavatelé, uveřejňující pro praktickou potřebu vydání rozmanitých zákonů, tak jak se zákony ty podávají ze změn provedených zákony pozdějšími. Jediný rozdíl jest, že zde vychází takovéto sestavení ve Sbírce zákonů, kdežto jindy vydává je soukromý nakladatel v knižní formě. Skutečnou a jediné závaznou normou zůstává však původní zákon a pozdější novely k zákonu tomu vydané, nikoli však ono sestavení, byť i vyšlo ve Sb. z. a n. Nesmí tedy býti význam takovéto publikace přeceňován. Není však naproti tomu ani nutno, publikace takovéto zavrňovati. Účel jejich jest výhradně praktický, aby totiž při obsáhlejších a několikrátě měněných zákonech bylo možno ze samotného orgánu, majícího za účel závaznou publikaci nových norem, shledati, jaké jest podle názoru, ovšem nezávazného, vlády neb ministerstva, nynější znění určitého zákona po změnách na zákoně tom provedených. K běžné potřebě patrně takovéto uveřejnění postačí, jestliže by se však jednalo o řešení sporných otázek, bude vždy nutno bráti za základ jednotlivé zákony tak, jak byly ve Sb. z. a n. uveřejněny a zjišťovati jejich souvislost.

V bývalém říšském zákoníku rakouském objevila se podobná publikace pouze jednou, byla to vyhláška ministerstva obchodu z 10. VIII. 1907 č. 199, již byl vyhlášen text živnostenského řádu se změnami, které byly v něm provedeny zákonem z 5. II. 1907 č. 26 ř. z. a všemi zákony předchozími. I v tomto případě obdržel ministr obchodu zvláštní zmocnění, aby takovouto vyhlášku v říšském zákoníku provedl.

Stav, jehož náprava je žádoucná. O velkých procesech jako byl nedávný proces s Klepetářem, Michálkem a Šikorským, se stává, že posluchači právnické fakulty, kteří žádají o přístup do porotní síně, přicházejíce sem z interusu o tak markantní případ právní a snažíce se eventuálně usnadniti své studium teoretické — hlavně z oboru práva a procesu trestního —, jsou odmítáni s holou poznámkou, že všechny vstupenky již byly vydány. Bylo by snad přece jen záhodno, aby určité místo neb alespoň tedy určitý počet vstupenek byl vyhrazen pro vážné interesenty-právniky, i když by to bylo na úkor oně části publika, která sem přichází jen z důvodů sensacechtivosti, jejíž nota bene někdy nenáležitě a místa nedůstojné chování je známo, a již konečně zajisté postačí novinářské referáty spíše, než právníkům. Snad by v tomto ohledu opatřením s kompetentního místa mohla býti zjednána náprava. Kynzl.

Slavnostná instalácia rektora univerzity Komenského sa konala dňa 6./XII. 1928, za prítomnosti zástupcov vlády, úradov, vojska, verejnosti a početného študentstva. Odstupujúci rektor, prof. Dr. Brdlík, podal podrobnú zprávu o činnosti univerzity v uplynulom študijnom roku, z ktorej je zrejmé, že mladá univerzita bratislavská potešiteľne vzrastá a vnútorné pomery sa konsolidujú. V letnom semestri bolo zapísaných 1386 poslucháčov, z čoho 107 cudzincov. Počet poslucháčov

zo Slovenska rastie, kdežto z iných zemí ubýva. Koncom štud. roku 1927—28 mala univerzita 33 riadných, 19 mimoriadných profesorov, 9 suplentov, 11 súkromných docentov a 14 lektorov. Záujem verejnosti o univerzitu vzrastá a práca univerzitných činiteľov stretá sa čím ďalej s tým väčším porozumením. Novozvolený rektor prof. Dr. Albert Pražák prehovoril slávnostnú reč na thema: »Zápas generácií v literatúre.« Vzletným spôsobom poukázal na to, že ako spožíva tajomstvo života, pokroku, kultúry ba všetkých ľudských hodnôt v generačnom prúde. Poválečná generácia musí usilovne pracovať, aby udržala, na mnohých miestach poškodenú, loď evropskej kultúry. Nikde nie je zapotreby toľkého generačného prúdenia ako na Slovensku. Mladým tu nastáva veľká povinnosť: nesmú sa obávať tiahnuť proti tomu čo sa prežilo. Univerzita musí byť nositeľkou kultúry, preto sa nesmie dívať do minulosti a do prítomnosti, ale do budúcnosti. Nedorozumenia, ktoré sa vyskytujú, sú výslednicou zápasenia dvoch generácií. V tomto boji musia byť porazení starí. Víťazstvo mladej generácie bude počiatkom nového, čistého, spravodlivého národa.

L. K.

LITERATURA.

Przemysław Dąbkowski: Powszechna kronika historyczno-prawna za lata 1920—1925. — Lwów, nakl. redakce Pamiętnik hist.-praw. V, 1., str. 400 in 8. — Polský právní historik a universitní profesor ve Lvově Dąbkowski pokusil se o zajímavou publikaci, o jakéhosi průvodce po literatuře právně-historické za l. 1920—1925. Je v ni sestavena bibliografie, podány posudky o některých význačnějších dílech i sestaveny zprávy o zemřelých právních historících skoro ze všech zemí celého světa. Tím vzniká nejrůznější směsice drobných i delších zpráv a jak ani jinak není možno, jsou tyto zprávy jednou velice podrobné, jindy jen náznakové a také samozřejmě nelze vždy vyžadovati úplnost a přesnost. Na takovou práci ovšem bylo by třeba celé veliké redakce a nikoliv jediného člověka, ale právě proto musíme práci Dąbkowského oceniti ve slušné míře. Co vskutku zaráží a čeho nelze odpustiti, jest, že tituly z některých našich časopisů (Čes. čas. hist., Čas. pro děj. venkova) uvádí podle německých Mitteilungen des Ver. f. Geschichte d. Deutschen in Böh. výhradně německy, ačkoliv by jistě nebylo mu nemožno ve Lvově tyto dva časopisy si opatřiti. Doufejme, že tato skutečná chyba bude příště napravena a české literatuře věnována pozornost, jaké si jistě plně zaslouží, zvláště ze země slovanské.

Bylo již naznačeno, že při takovéto práci není možno dožadovati se úplnosti. Musí dostačiti, přispěje-li tato kronika k první informaci. Právě proto, že nelze a zvláště ne jednomu pracovníku dospěti v takovéto práci k nějaké dokonalosti, bylo by asi lépe, už také proto, že podobné srovnávací bibliografie v právní historii nemají valného významu (srov. na př. bibliografii z Chile, Číny, Brasilie a p.), obmeziti se příště na některé příbuznější obory a sice jednak domácích práv (vypustiti římské a kanonické právo) a jednak i na sféry sobě blízké, jako práva zemí slovanských neb germánských. K tomu ostatně při spějí nepochybně zkušenosti získané první povšechnou kronikou historickoprávní.

Ča.

100 Jahre Johann Liebieg & Comp. Veliké průmyslové podniky světového významu vydávají často při jubilejních příležitostech slavnostní publikace o svých závodech. Tak u nás v r. 1925 Škodovy závody vydaly jubilejní publikaci u příležitosti výročí svého 25letého trvání co akciová společnost, yetos pak v srpnu vydala rovněž takovou světoznámá liberecká textilní firma Jan Liebieg a spol, na oslavu stého výročí svého založení. Tato, již po stránce zevnější skvěle vypravená knížka pěkně líčí, jak zakladatel firmy, broumovský rodák Jan Liebieg, započav svou životní dráhu jako soukenický pomocník, svým obchod-